

کمر فوتبال اردبیل را شکستند/ پرونده محبوب ترین تیم اردبیل بسته می شود

تیم فوتبال شهرداری اردبیل با آن همه قدمت، تاریخ و افتخارآفرینی با اقدام قهرآمیز و غضب آلود برخی از خودی ها و غیر خودی ها تا چند روز آینده به تاریخ می پیوندد و پرونده آن تیم نیز به مانند تیم های دهه 60 چون پاس، استقلال، پرسپولیس، دارایی، بابک، سینا، ستاره، شاهین و ... برای همیشه بسته می شود و فقط یاد و خاطراتی از آن در دل و ذهن هواداران و دوستداران فوتبال یا قی می ماند.

وضعیت دردناک و اسفناکی که از اول فصل جاری این تیم را به آن مبتلا کردند دل هر دوستدار فوتبال را به درد می آورد که چگونه تصمیم گرفتن در ارتباط با فوتبال را به کسانی سپرده اند که در عمر چندین ساله خود یک بار پایشان به توپ نخورده و آشنا به رمز و رموز آن نیستند. آنهایی که همه چیز را از پشت عینک کشمکش های سیاسی و حفظ کردن خود می بینند و دستیابی به اهداف شخصی و بانندی را بر منافع جوانان و ورزشی ها ترجیح می دهند چه بر سر فوتبال که نیاروندند.

کمر فوتبال اردبیل را شکستند و خود را در ردیف فاتحان قلعه قدرت به حساب آوردند. نتوانستند با عوامل و حامیان کسانی که دارای مشکل در مدیریت بودند برخورد نمایند و آنگاه همه توان خود و دوستانشان را جمع کردند تا با پاک کردن صورت مسئله، خنده بر لبانشان نقش ببندد و به خیال خود از برخی ها بدین وسیله انتقام بگیرند.

وضعیت یکی از محبوب ترین تیم های تاریخ فوتبال اردبیل نشان دهنده ظلمی است که برخی از آقایان در حق آن روا داشتند و هیچ شک و تردیدی نیست که جماعت فوتبال دوست این دیار قیافه، بیوگرافی، عملکرد و رفتار آنها را فراموش نکرده و در موقع خود با آنها سخن خواهند گفت.

امروز در ذهن خود، قلك خاطرات ورزشی و فوتبالی را مرور کردم، دلم گرفت، چشمانم پر آب شد و تپش قلبم از حالت طبیعی خارج گردید. بگذارید آقایان برای اثبات قدرت خود، ریشه فوتبال این دیار را بخشکانند ولی باید بدانند، همچنانکه نام تیم های پرآوازه را نتوانسته اند از بین ببرند نام تیم شهرداری هم از بین رفتنی و در

زیر چکمه های قدرت و شعار "من آنم که رستم بود پهلوان" له شدنی نیست.

ایرادی نخواهد داشت، بگذارید در تاریخ بماند که در زمان شهرداری حمید لطف الهیان و ریاست خوشبخت بر شورای شهر، شیرازه محبوب ترین تیم فوتبال اردبیل را از هم پاشیدند. شورایایی که به جز خوشبخت دوازده نفر دیگر در آن عضو بودند و همه آنها به استثنای یک نفر به نام ناطق درآبادی، مخالف سرسخت ماندن تیم در مجموعه شهرداری بودند.

هیچ ایرادی نیست، منتظر می مانیم، خدا بزرگ است و رحیم است و رحمان، دری به تخته می خورد یا یک شهردار ورزشدوست به معنای کامل نصیب ما می گردد و یا ورزشی ها در شورای شهر صاحب کرسی می شوند و آنگاه مطمئناً تیم شهرداری احیاء می شود.

در مرور خاطرات در ته قلک به فوتبال سال 66 نظری انداختم. همان سالی که شهرداری با نام صنعت نفت در رقابت های لیگ دسته دوم قهرمان شد و به دسته اول صعود کرد. برای این تیم که امروز به آسانی هر چه تمام چوب حراج بر سرش زدند چه خون دل ها که خورده نشده است و چه زحماتی که کشیده نشده است. در همان سال مرد بزرگ و عاشقی چون حسین غفاری مربی تیم بود. شاعر بلند آوازه دربار آقا حسین بن علی (ع) در آن سال هدایت تیم صنعت نفت را بر عهده داشت. این تیم حاصل زحمات چهل ساله عاشقانی است که متأسفانه امروزی های مدعی زحمات آنها را نادیده گرفتند و به زور این تیم را از مجموعه شهرداری جدا کردند.

همین تعارف اسدالهی که گاهی در معرض انتقاد ها قرار می گیرد زندگی خود را وقف تیم صنعت نفت و شهرداری کرده و عمر و جوانی اش را در راه آن صرف نموده است. مرد نازنین، دوست داشتنی و سالمی چون جاوید صنمی برای این تیم خون دل خورده است، رحمان یعقوبی مگر کم برای این تیم سینه سپر نموده است و یا مرحوم علی کنعانی که صادقانه سال ها برای موفقیت تیم از هیچ کوششی مضایقه ننمود. آیا می توان باور کرد که بزرگان دیروز فوتبال صنعت نفت و شهرداری چون عادل مسنن، بهمن حسین زاده، میر نقی حسینی، میر رضا حسینی، احمد علی جعفری و ... خم شدن رعنا تیم را ببینند و افسوس نخورند و اشک از چشمانشان جاری نکنند؟

دل ما خون است از بی توجهی ها، نامردی ها، بی لیاقتی ها، و بی حرمتی هایی که در حق نماینده فوتبال اردبیل روا داشتند، دل ما خون است از دست آنهایی که در شورای شهر صاحب رای بوده و مدعی فوتبال و ورزشی بودن داشتند، آنهایی که می گفتند برای حفاظت از تیر دروازه در میدان شاهین تا صبح کشیک داده اند و آنهایی که در

مقطعی نامزد انتخابات هیات فوتبال می شدند، آیا امید و عشق فوتبالی های اردبیل از این خودی ها بیشتر ضربه خورده است؟ اگر آنها رای مثبت به پروژه راحت کردن شورا از شر تیم شهرداری نمی دادند و از حقانیت این تیم دفاع می کردند آیا این بلا نصیب فوتبال اردبیل می شد؟

مرور قلمک خاطرات فوتبال منطقه ما را بر آن داشت که به مردان بزرگی که در تاریخ ورزش این دیار به فوتبال در عمل و نه در حرف و شعار خدمت کرده اند درود بفرستیم و در مقابل یاد و نام آنها سر تعظیم فرود آوریم و برای آنهایی که نماینده فوتبال اردبیل را وسیله ای برای تسویه حساب های سیاسی و شخصی قرار دادند از خداوند بزرگ پیدا کردن فرصت کافی برای جبران خطا ها را خواستار شویم.

قلمک خاطرات ما سرشار از خاطرات خوش فوتبالی است و از این که امسال منتخبین خودمان در شورای شهر گوشه ای از آن را به اتفاقات بد و سیاه فوتبال اختصاص دادند متأسفیم. آنهایی که در شورای شهر با بالا بردن دست، رای به عدم حمایت از تیم فوتبال دادند و حرمت تیم را که حاصل سال ها زحمات جوانان صادق این دیار بود شکستند، فردای قیامت در پیشگاه پروردگار در این ارتباط باید پاسخگو باشند چرا که تماشاگران و جوانان اردبیلی در آن عرصه از حق خود نخواهند گذشت.